

Forfatter: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev

Titel: BREV TIL: Moltke-Hvitfeldt, Gebhard Léon FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1870-08-05)

Citation: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev: "BREV TIL: Moltke-Hvitfeldt, Gebhard Léon FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1870-08-05)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 622. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020426.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udkast til et ikke afsendt Brev fra Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Grev Moltke-Hvitfeldt, Gesandt i Paris

Confident.

Kjøbenhavn, 5. August 1870.

Hertugen af Cadore Sendelse har ikke virket gavnligt. Den har tildraget sig en Opmærksomhed, som det ikke kan være i Frankrigs Interesse at fremkalde hvis man i Paris har andre Hensigter end at allarmere Preussen, og den kan let have meget fordærlige Følger hvorom jeg allerede har telegraferet Dem. Den franske Begering selv kan desuden ikke vente at Danmark skulde kunne undertegne nogen Traktat, saalænge det omtalte Landgangscorps endnu ikke befinder sig i Østersøen, og hvis Hr. de Cadore skulde opholde sig her indtil denne Eventualitet indtræder, vilde hans Mission let faae et Udseende, som det franske Cabinet ikke kan ønske.

Jeg har derfor allerede i Søndags (d. 31. Juli) telegraferet til Dem ¹⁾ at det vilde være rigtigst at Hertugen indskrænkede sit Ophold her til at gjøre de Meddelelser, som kunde være ham betroede, og at Resten overlodes Hr. de St. Ferriol.

Den følgende Dag d. 1. Aug. ankom Hr. de Cadore hertil og efter at have gjort hans personlige Bekjendtskab og dannet mig en foreløbig Mening om hans Sendelses Character, har jeg fundet en forøget Anledning til i en ny telegrafisks. 623Depeche til Dem af 3die d. at gjentage min ovenomtalte Henstilling.

Det viser sig at Hr. de Cadore ikke er sendt som Gesandt i overordentlig Mission, og han medbringer hverken Creditiv eller nogen Haandskrivelse til Kongen, hos hvem han heller ikke har yttret noget Ønske om at stædes til Audients. Han har sagt mig at han var forsynet med en Fuldmagt til at forhandle og undertegne en Tractat, men jeg har ikke seet dette Dokument. Kongen, hvem jeg har forelagt Sagen, har i den Hensigt at undgaae al uforvunden Opsigt, anseet det for rigtigst, at ikke Udenrigsministeren men en udenfor Regeringen staaende betydelig politisk Personlighed modtog de Meddelelser og Forslag, som Hr. de Cadore efter Ordre her havde at gjøre, og jeg har derfor idag sat den franske Befuldmægtigede i Forbindelse med den forrige Udenrigsminister Grev Frijs, som til den Ende er blevet forsynet med allerhøieste Fuldmagt. Jeg troer at den keiserlige Regering i dette Valg vil see et Bevis paa hvor stor Vægt Hs. Maj. lægger paa de Meddelelser, som den vil gjøre Danmark.

Men saasnart Samtalerne mellem de 2 Befuldmægtigede have ført til at den kgl. Begering har vundet fuldstændig Klarhed over det keiserlige Cabinets Hensigter og Ønsker, maa jeg fremdeles ansee det for lige nyttigt for begge Regeringer at Hertugen af Cadore erklærer sin Sendelse for endt og at det overlades Hr. de St. Ferriol, hvis fortrinlige Dygtighed og Sindighed vistnok gjøre ham udmærket skikket dertil, at føre Sagen videre og forsaavidt Omstændighederne tillade det, at tilendebringe den, saasnart det rette Øieblik kommer.

Koncept med P. Vedels Haand. — Paa en Udfærdigelse, egenhændigt underskrevet af Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn, staar: ikke afgaaet — og Datoen er overstreget.